

III. CZYM JEST GRZECH?

1. Wersety kluczowe

Rz 3,23; Rz 6,23; Iz 59,2

2. Wstęp

Grzeszyć znaczy czynić coś, co nie podoba się Bogu. Każdy, kto narodził się na tym świecie jest grzesznikiem. Nawet najpiękniejsze, niewinnie wyglądające niemowlę ostatecznie zgrzeszy, ponieważ to nie ten pierwszy grzech czyni dziecko grzesznikiem. Popelniany przez dziecko grzech jest objawem jego grzesznej natury, z którą się urodziło (Ps 51,5). Naturalne życie jest grzeszne, ponieważ jest skoncentrowane raczej na samym sobie niż na Bogu. Własne «ja» jest w centrum pragnień i zamiarów dziecka. Skłania się ono do zadowolenia siebie samego. Kiedy postępujemy w sposób naturalny, jako rezultat samolubnej natury, z którą się rodzimy, w nieunikniony sposób grzeszymy i nie podobamy się Stwórcy (Rz 3,23). Grzech nie tylko nie podoba się Bogu, ale również oddziela ludzi przez Niego stworzonych od chwały, którą dla nich przeznaczył. To ukazuje nam destruktywną naturę grzechu, który oddziela człowieka od Boga. Grzesznicy są oddaleni od Niego, nie znają Go ani nie mogą cieszyć się społecznością z Nim. Każdy od urodzenia jest oddzielony od Boga. Gdyby tak nie było, to każdy mężczyzna, kobieta i dziecko w naturalny sposób znalazłyby Boga. Oczywiście tak nie jest!

3. Niektóre konsekwencje grzechu:

- ◆ Zasmuca Boga (1M 6,5-7).
- ◆ Sprowadza winę (Ps 51,3-4).
- ◆ Oddziela od Boga (Iz 59,1-2).
- ◆ Sprowadza sąd i wieczne potępienie (Mt 25,46).
- ◆ Zniewala (Rz 6,17).
- ◆ Powoduje duchowe zaślepienie (2Kor 4,4).
- ◆ Powoduje duchową śmierć (Ef 2,1).
- ◆ Pozbawia nadziei (Ef 2,12).
- ◆ Psuje (Tyt 1,15).
- ◆ Potępia (Jk 5,12).

4. Biblijne słowa określające grzech

Biblia używa więcej niż jednego słowa opisującego to powszechne doświadczenie oddzielenia i oddalenia człowieka od Boga. Użyte słowa można podzielić na cztery grupy:

a) Odchylenie od jakiegś normy lub poziomu

Chattah: nie trafić do celu lub źle iść (Sdz 20,16; Ps 51,4).

Avon: odchyłać, wypaczać, tj. dobrowolnie czynić coś złego nawet jeśli wie się, co jest właściwe (Job 33,27).

Shagah: zboczyć, zbłądzić (Job 19,4; 3Moj 4,13).

Parabasis: (N.T.) odchylenie od prostej linii, to znaczy przekraczanie wyznaczonych granic (Rz 4,15; Ga 3,19).

Hamartia: (N.T.) chybić celu (Mt 1,21; Rz 6,23).

Paraptoma: (N.T.) przekroczyć, uczynić fałszywy krok w przeciwieństwie do właściwego, lub wypaść z drogi (Kol 2,13; Ef 2,5).

b) Opis pewnego stanu - położenia

Jest to sytuacja bez wyjścia, w której człowiek został usidlony.

Rasha: często tłumaczone jako «zły» lub «bezbożny» (Ps 1,6; Ps 37,28).

Asham: gorszyć lub być winnym (1Moj 26,10; 3Moj 5,15-16, dotyczy ofiary za winę).

c) Świadomy bunt

Jest to sytuacja, w której ludzie uważają, że poradzą sobie bez Boga, to znaczy, że z dumą ogłaszają swoją niezależność od Niego.

Persha: potrząsać pięścią przeciwko Bogu; odstąpić od Niego (Iz 1,2).

Anomia (N.T.): bezprawie lub bunt (2Kor 6,14; 1 J 3,4).

d) Wypaczenie postępowania lub postawy

Marah: być przekornym, buntowniczym lub upartym (Ps 78,8).

Marad: buntować się (4Moj 14,9).

Ra'ah: być złym lub zepsutym; wskazuje to na określony zły czyn (1Moj 19,7).

Uwagi : (Pojęcie grzechu zawiera w sobie rzeczywistość czegoś, co zostało utracone, wypaczone lub złamane. To oddziela nas i oddala od kochającego Boga. Powoduje problemy między ludźmi i w końcu zniszczenie samego człowieka).

5. Nasza reakcja

Każdy jest odpowiedzialny za swój grzech (Rz 14,12). Wszyscy zgrzeszyliśmy i wybraliśmy egoizm zamiast miłowania nade wszystko Boga. Bóg chce, abyśmy odwrócili się od grzechu i żyli wiecznie (Ez 18,20-23). Człowiek wybrał grzech wbrew Bożym zamiarom. Bóg znał konsekwencje takiej decyzji, lecz dał człowiekowi prawo dokonania wyboru. Dzisiaj także możemy wybrać,

czy pozostaniemy w naszych grzechach i będziemy oddzieleni od Stwórcy, czy przyjmimy Jezusa jako naszego Zbawiciela i Pana. Jezus złożył swoje życie w ofierze, aby nas wyzwolić z winy, konsekwencji i mocy grzechu. Bóg nie może mieć relacji z człowiekiem, który zgrzeszył choćby raz, ponieważ jest święty. On przygotował sposób zgładzenia i usunięcia naszych grzechów. Jeśli to przyjmujemy, wtedy Bóg może przyjść i mieć z nami ponownie społeczność. Właśnie do tego zostaliśmy stworzeni jako ludzie. To dlatego nasze serca odczuwają pustkę, gdy nie mamy więzi z tym jedynym, prawdziwym Bogiem.

Bóg pragnie, abyśmy Go znali, abyśmy znali Jego wolę dla naszego życia i z miłości do Niego byli gotowi wypełnić cel jaki On ma dla nas. On chce, abyśmy byli częścią Jego Królestwa i stali się Jego dziećmi. Najpierw jednak nasze grzechy muszą być przebaczone, a grzeszna natura, z którą się urodziliśmy powinna być uśmiercona - musimy narodzić się na nowo (J 3,5-7). Wtedy otrzymamy nową naturę i będziemy zdolni poznać Boga i cieszyć się społecznością z Nim.

6. Pytania i punkty do dyskusji

- a) «Chybić celu» jest dobrą definicją słowa «grzech» (do dyskusji).
- b) Jakie są powszechne konsekwencje grzechu? (Iz 59,1-2)
- c) Dlaczego Bóg pozostawił człowiekowi możliwość wyboru jeśli wiedział, że człowiek zgrzeszy i będzie od Niego oddzielony?
- d) Co stało się z Adamem, gdy zgrzeszył?
- e) Jaki był rezultat grzechu Adama dla reszty ludzkości, która jest potomstwem Adama?
- f) Dlaczego poczucie winy jest głównym problemem dla większości ludzi?
- g) Dlaczego większość ludzi nie dostrzega tego, że nie podoba się Bogu?

7. Podsumowanie i zastosowanie

- a) Wszyscy ludzie rodzą się z grzeszną naturą.
- b) Jako ludzie posiadamy naturalne skłonności do czynienia rzeczy, które nie podobają się Bogu.
- c) Każdy jest odpowiedzialny i będzie rozliczony ze swoich własnych grzechów.
- d) Bóg Ojciec posłał Jezusa, aby wziął nasze grzechy na siebie.
- e) Aby stać się wartościowym w pracy dla Jezusa, musimy prosić Boga, by przebaczył nam wszystko, co uczyniliśmy złego i przyjąć Jezusa jako naszego Pana i Zbawiciela.